

ת"פ 23590/03 - מדינת ישראל נגד א.ד

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 23590-03-16

לפני כב' השופט רפי כרמל

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
א.ד
ע"י ב"כ עוז מוטי איבס
הנאשם

הכרעת דין

הנאשם מזוכה מכל העבירות המียวחשות לו בכתב האישום.

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המחייב שמוña אישומים . שבעת האישומים הראשונים מייחסים לנאשם עבירות של תקיפת קטן בידי אחראי, התעללות בקטין חסר יש ותקיפה בנסיבות חמימות, והאישום השמיני מייחס לנאשם עבירה של שיבוש מהלכי משפט. הנאשם הנו אב לאחד-עשר ילדים, הגדל בהם הנו ליד 1996, השני ליד 1997, השלישי, ר' ליד 2000 (להלן: "ר'") והקטן הנו ליד 2013. כתב האישום, באישומים 1 - 7, מייחס לנאשם עבירות אלימות והתעללות שביצעו כנגדו ר'. התקופה בגיןה מייחסים לנאשם המעשים, הנה מנתה 2011 ועד שנת 2016, דהיינו כאשר ר' היה בגילאים 11 עד 16.

2. הנאשם, בתשובהו לכתב האישום, הכחיש את המעשים המייחסים לו, פרט לנקודות משנהות, מינוריות, לעומת המתואר בכתב האישום, בהן הודה (כגון הורתת ר' בחדר השירותים במשך שעה). באשר לאיוש השמיני, שעניינו שיבוש מהלכי משפט, נטען כי שעה שהגיעו חוקרות הילדים לחזור את בנותיו של הנאשם, הנחה הנאשם את בנותיו שלא לשוחח עם החוקרות. במקרה אחד הורה אף לבנו לצאת מחקירה שהתנהלה.

3. הבסיס לאיושומים 1 - 7 מצוי בהודעותיו של ר' במשטרה. ר' העיד בבית המשפט ובמהלך עדותו לא חזר על דבריו שנאמרו בהודעותיו, דברים מהם נבנו האישומים, ועמדו בבית המשפט כי אין רוצה לענות על שאלות, כי יש דברים שאינם זוכרים, לא היה מוכן לומר אם אמראמת בחקרתו במשטרה, אישר כי השתמש בסמים ועל כן הגיע למיסד רטורנו (הוא נקי מזהה כשנה), העיד כי התחל לשתות אלכוהול מגיל 13 ולאחר מכן החל להשתמש בגראס ובחישוך על בסיס יומיומי. אישר כי היכה את אחיו, והוא לא מסר פרטים בעדותו בבית המשפט שהוא בהם לבסס את האישומים כנגד הנאשם. על כן ביקשה המאשימה להגיש את הודעותיו של ר' לפי ס' 10 א' לפקודת הראות (נוסח חדש), תשל"א 1971. הודיעתו ת/5 - ת/8 הוגש בהתאם, והמאשימה ביקשה להעדייף את גרסתו של ר' במשטרה על פני עדותו על דוקן העדים. בסיכומה, מצינית המאשימה כי ר' היה להוט לסימן את עדותו, התייחס לקשי של מעמד מתן העדות עבورو,

הוא אף סרב לחתום על ההודעות (על כן הזמנו גובי ההודעות להעיד בשנית). באה הפניה להודעותיו ת/5-ת/8, בהן, כך נטען, בא פירוט לאירועים בצורה מדוקת ומפורטת. כבר בחקירה הראשונה, ת/5, ידע ר' לתאר כי הוא ח' בפחד מאביו - הנאשם, תיאר את חששותיו, השיב על כל אשר נשאל והסתיג מנקודות אותן לא זכר. לצד המעשים הקשים אותן ייחס לאביו, ידע לומר דברים חיוביים על אביו: "**קודם כל הוא בן אדם טוב, ירא שמיים שיודע לאחוב את הילדים שלו...**".

4. אכן, אם סוקרים את הודעתו של ר', יש בהן תיאור של מעשים המקיים את העבירות המיוחסות לנאים. לנוכח זה ATIICHES בהמשך, שכן, כפי שיבירה, לא ניתן לקבל את הודעתו ר' ואת התיאורים המופיעים כראיה לאמתות תוכנן נכון אחריות שבאו לפניו.

5. פרט לעדותו של ר' העידו מטעם המasmaה עדים נוספים: ב ג היה מחנוך של ר' בבית הספר --- בשנה الأخيرة. מר ג' העיד כי ר' חשף את ההתעללות שהופעלה כלפיו: "**כל מני מקרים של אלימות, של מכות של איוםים... דבר פעם אחת על כך שנגע בשירותים דיבר הרבה על איוםים כאלה של 'כailo' כמעט, כאילו כמעט באים להרבעץ לו אבל לא באמת..**". כן העיד מר ג' על כך שבשיחה עם הנאים ואשתו, הוועלה נושא האלימות ולדבריו הנאים לא התחרמק מכך גם ניסה להסביר את ההתרחשויות. בנוספ', העיד מר ג' על התנהגותו של ר' שנבעה, להבנתו, מכך שר' נמצא בהישרדות קשה, נמצא בסטרס אין סופי ובחוסר נחת. לצד זאת, העיד מר ג' על כך שבתחלת לימודיו של ר' היו קשיים, בעיות של גבולות ושאלים מצד ר'. כן העיד ה מ, מנהל פנימיה בה למד ר', לאחר שהופנה למוגרת זו מטעם הרוצה, אף הוא העיד על שקרים של ר' במהלך שהותו פנימית. לדבריו, בשיחות עם ההורים, לאחר שר' סיפר על כך שהוא אלימוט בבית, ההורים תיארו כי ר' הביא אותם לקצה מאוד קשה וכי הייתה אלימות כנגד ר' אך הנאים הציג זאת כאירוע חד פגעי ולא שיטתי. לדבריו, השיחה התנהלה באופן רגוע וחביב. מנהל אגף הרוצה יי', נפגש בתפקידו כפקיד סעד עם ר' ועם אמו בקשר להוצאה ר' מהבית בחודש יולי 2017. לדבריו, ר' טען באותה פגישה כי הוא רצה לצאת מהבית ורע לו בגל אלימות ודברים אחרים. הוא ביקש לצאת לרוטרנו למיליה, לדבריו, ר' "**פתח את הפה**" כי הגיע מוגן באותה מסגרת של הוועדה. כן העיד י פ, מנהל בית ספר בישוב ---, שם למדו חלק מילדים המשפחה ועדותנו נגעה באישום השמנין. לדבריו הוא קיבל הודעה כי הגיעו שוטרים לחקר שניים מילדיו המשפחה, אחת הבנות שהיתה אמורה להיחקר הייתה מבוהלת מכך. צ ל - עובדת המציגות, מ א - גנטת, וו' ב' - גם היא גנטת, העידו בנווגע עם האישום השמנין ולכך תבוא התייחסות בהמשך. **הילה אברמסון** הנה חוקרת ילדים אשר חקרה את א', בנו בן השש (בעת החקירה) של הנאים. החקירה מתועדת. לא עלה בידה של הגב' אברמסון לעיר מהימנות, זאת נכון אוף תיאורי של א' בפניה (המשמעות של אי קביעת מהימנות לדבריה, או שהיא או שלא היה) (Disk החקירה - ת/1 (ב) תמליל - ת/1, סיכום עדות ת/1א'). כן העיד השוטר ברוך נחמיאס (גביה הודעות הנאים ת/2, פעולות חקירה - המזכיר ת/4, הודיעת ר' - ת/6, ת/7, ת/8). השוטר גיא קוקה גבה הודעתו של ר' - ת/5.

6. הנאים, בעדותו בבית המשפט, הכחיש את כל הטענות בנוגע לאלימות שהעלה ר' נגדו למעט התייחסות "לגווזות" מושג אותו הביא, לדבריו, הביתה ע', הבן הגדל: "**כשילד סורר אני נותן לו מכח עם שתי אצבעות בראש**. הוא יבא את זה לבית עשה לאחים שלו ואני קנייתי ממנו". כן הוסיף בהקשר זה כי עם הגיעו של ר' לגיל 13, הוא הפסיק גם מנהג זה, לאחר שהבין שהתנהגות כזו מול ילד צזה, אינה מתאימה. בעדותו שפרק הנאים אוור על הקשיים שנוצרו בחו' המשפחה, המונה 11 ילדים, בעקבות התנהלותו של ר' מגיל צעיר ביותר. האב תיאר את מעשי הגניבה והאלימות שגילה ר' כלפי אחיו ובמיסגרות שונות, על כך שר' הורחק ממסגרות רבות, הדגיש כי מבין 11 ילדים,

טענות נשמעות כלפי אך מפיו של ר' שפיתח שנהה עזה כלפיו, כלפי אשתו וככלפי האחים. האב, בנוסף, אמר משפט קשה: "**אני מצטער יותר מר' שנולד לי מאשר הילד שנטפר. אני יודע שהה משפט קשה.**" הנאשם פירט את מעשי האלימות של ר' במסגרות השונות, על כך שגנבו את כל תכשיטיה של האם, פרץ את הכספת, גנב כרטיסי אשראי. בין היתר אמר האב שר' פיתח שנהה עזה כלפי המשפחה ועקב מעשי התפתחה סלידה כלפיו: "**זה תהליך הדדי שבוטפו של דבר זה הוביל לתלונה שהיה בה גרעיןאמת, אך יותר נקמה, עצם ו שנהה על כך שגידלנו אותו עם גבולות - לא להרביץ' לאחים שלו ולא לגנוב.**" אין מקום לפרט את כל עדותו של הנאשם. בთמצית, כאמור, יש לומר שהוא לא הסתר את היחס השלילי הקשה שהוא חש כלפי ר', וזאת, לטענתו, נוכח התנהגותו של ר' מאז היותו לצד קtan מאד.

7. המונעה מלקיים את דבריו של ר' במשפטה כנגד הנאשם, צומחת מעדותם של עדים אחרים. עדים אלה מחולקים לשתי קבוצות. האחת - שלושה אחיו של הנאשם שהיעדו בבית המשפט, והשנייה - מורים ואנשי חינוך עמו בא ר' ברגע מסגרת המסגרות בהן SHA.

עדות אחיו של הנאשם

8. בטרם TABOA התייחסות לעדות אחיו ואחواتו (שתי אחיו ואחותו) של הנאשם, יש להתייחס לעודתו של ד"ר ROTENBERG ALKSNANDER, רופא משפחת הנאשם, המכיר את המשפחה 15 עד 20 שנים מתוקף תפקידו. לדבריו, הוא לא יכול להצביע על מהו חריג ביחסם של ההורים לילדייהם, הוא זכר גם את ר'. בשנים שטיפל בו לא הבחן בסימני אלימות כלפי ר'. לדבריו, גם לא נראה סימני אלימות גם על ילד אחר מבני המשפחה.

9. ע' ד' - כבן 22, נמצא חיים בקורס קצינים בצה"ל, הנה הבן הבכור במשפחה. בנוסףו, הוא שלל באופן מוחלט את הטענה לפיה הנאשם נהג להכות במקלות ובידיו את ילדי המשפחה מספר רב של פעמים. לדבריו, מדובר בשקר מוחלט: "**כמו כל בית נורמלי, מקבלים עונש או סטירה קטנה מתחת למי שעושה שטויות.**" הוא שלל כי ר' הוכה בחגורות אי פעם. בהתייחסו לגרסתו של ר', לפיה היה אירוע בו התקוטט עם אחיו בשעת נסיעה ברכבת ובתגובה הנאשם עצר והיכה אותו באגרכפו וירד לר' דם מהאף, השיב: "**החלק הראשון נכון ונכון שר' שהציג לאחים שלו ועשה מאוד בלגן, אבל החלק השני הוא פרי דמיון.**" לדבריו, ביום הוא נמצא בקשר טוב עם ר', אולם עד סוף תקופת לימודיו (של ע') בתיכון, השניים לא היו בקשר טוב, שכן ר' עשה "بلغן" ונוהג באלימות, עשה שטויות וננהנה למשור תשומת לב על ידי הצעות. ע' תיאר כי כאשר היה תלמיד תיקון הוא עבד עם הנאשם בסנפליינג (זהו מקצועם של הנאשם), ר' הצטרף מספר פעמים וע' העיד כי לאחר מספר פעמים של עבודה משותפת עם ר' הוא אמר לנאשם כי הוא אינו מוכן להמשיך יותר לעבוד עם ר' **"או אני או הוא"**. תשובה הנאשם לכך הייתה: "**צריך לוותר לו לחנור, להסביר, צריך לדעת לדאג לו.**" ע' העיד כי כאשר ר' היכה והשתולל ואביו כעס, האב היה אומר לו להפסיק: "**שותח לחדר, נתן סטירה קטנה מתחת, היה מאוד קשה היה בלגניסט אם לא טורייט.**" ע' שלל את הטענה לפיה הנאשם העיר את ר' עם בעיות בפנים. טען שמדובר בדברים הרחוקים מהמציאות והוא לא מסוגל להבין את הרקע להאשמות אלו. הוא הוסיף כי תקופה מסוימת הוא ור' גרו באותו חדר. כאשר לטענה לפיה הנאשם נעל את ר' בימי שבת בשירותים ופעם אחת אף למשך שלושה ימים ונתן לר' לאכול בשירותים, אמר ע': "**זה קשוך מוחלט... בשום צורה לא היה יכול בשירותים. לא שבת שעה ולא חצי שבת... הספר של 2012, שהיה שלושה ימים בשירותים זה נראה היזהוי, המשפחה שלי דתית ולא מכניםיים יכול לשירותים שזה מקום טמא. מעולם לא**

ראיתי זאת". ע' העיד כי ר' מעולם לא שבר צלע (כפי שר' טען שנעשה בעקבות תקיפת הנאשם), והואוסיף: "ל'r יש תחושת התקבנות ואוהב לסייע את המציגות כפי שהוא רוצה לראות אותה אבל אין לכך קשר עם המציגות האמיתית". ע' הוסיף כי בשנה וחצי לאחר מכן, תקופה בה הקשר שלו עם ר' התחזק, הם העלסו זיכרונות על העבר, הוא כינה את הזיכרונות שהעלה ר' כדמיונות, דברים שאין להם קשר למציאות. לדבריו, לאחר שראה שר' נגע על תפיסה שקשה לשחרר אותו ממנה, הוא החל לתרcing בכר שר' וначיל לקבל אחריות על חייו. ע' הוסיף כי ר' גונב כמה פעמים בקבוקי יין מהבית, באחת הפעמים הוא אף ניסה למנוע זאת ממנו: "**עשה מה שבא לו בן סורו ומורוד**".

יש לציין כי ע' הותיר רושם של בחור רציני מאד, עשה רושם טוב, מהימן, ישר ונבון.

10. **האת ט'** - כבן 20, עובד ביום כרועה צאן, העיד כי הטענה לפיה הנאשם היכה את ילדי המשפחה בידיו ובמקלותו הוא שקר גס. באשר לטענה לפיה הנאשם הכנס אוטו ואת ר' לשירותים למשך שלושה ימים, שלל זאת מכל. לדבריו, בתור יلد ר' התנגן בצדורה חמורה ונשלח לחדר ולעיתים נדירות לשירותים כעשר עד עשרים דקות. באשר לאירוע בו הוא ור' נשלחו לשירותים, העיד כי הוא ור' רבו בשולחן השבתה, הנאשם שלח את שנייהם לשירותים לכמה דקות, ואז ר' גרם לו לשירותים עמוקות בפניו, וлемעו עצוקותיו, הוציאו הנאשם מהשירותים והותיר את ר' לפרק זמן של שעה. ע' שלל את הטענה שהנאשם היכה את ר' בחgorה. לדבריו, הקשר שלו עם ר' הוא רפואי והוא לא מדבר אותו כי **טפל על אבא שלי שקרים עשה עול**". על ר' אמר: "ר' בתור יلد היה לו אופי אלים וחסר מעצורים ומגיל שעמדתי על דעתך **עד 12**, שהוא חסר גבולות, השתדלתי לא לבוא במגע, חסר גבולות של ממש ואני השתדלתי להימנע מריבב אותו, השתדלתי להתרחק ממנו וידעתי שאם לא עזרו, הוא לא יעזור". הוא הגדר את הטענה שהנאשם הכנס אוכל לשירותים שקר גס, זאת מאחר שהמשפחה היא דתית ומקפידה, "**זה כמו שנגידו שיטע בשבת לים**".

11. **הבת א'**, בת 15.5, העידה כי הטענה שהאב נהג להכות במקלות את הילדים, הנה שkar גמור, והנאשם לא היכה את ילדי המשפחה גם באמצעות אחרים כגון חגורה. במקרים חריגים, שימושו היה מתפרק, היה הנאשם נוקט במקרה קטנה או דחיפה (הדגימה טפיחה קלה על הכתף). גם לדבריה, כשליך הפריע והרביץ, הוא קיבל "גזה". לדבריה, היא אינה זוכרת מקרה בו הנאשם היכה את ר' כ- 20 דקות עד שיזו התנפחה, ועוד העידה: "**כל יום שהגעתי הביתה אחרי בית ספר, הייתה מתקשרת אמ' ר' בבית, כי לא רציתי להגיע הביתה, כי אם הייתה בבית אותו ללא ההורים היה משתולל ומרביץ, היה סוגר אותנו בחדר ופעם אפילו בממ"ד ואמר שאם נצא ירביין לנו... ר' פגע בי, בזודאי, מכות, זרק חפצים... הייתה עדה לאלימות כלפי האחים... אני זוכרת המונן אלימות קשה מצד... גנב לי כסף ולהורים... לא היה ולא נברא שאבא היכה אותו באלימות**". בחקירה הנגדית לא הסתרה כי היא רוצה לעזור המשפחה, מאחר שהמערכת הוציאה את אביה מביתו במקום מי שפגע (כשאמירה זאת היא בכתה).

עד כאן עדותם של שני אחיו ואחותו של הנאשם, אשר הותירו, שלושתם, רושם טוב ומהימן. ניכר היה כי היו כאובים בעת מתן עדותם.

עדי הגנה שאינם בני משפחה

12. **מ ש**, כבן 33, מנהל בית ספר לקפוארה. לדבריו, הוא התחליל למד קפוארה בשנת 2013 ב----. ר' ה策טרף לקבוצה ולדבריו העד ר' גילה מיד בהתחלה אלימות כלפי הילדים אחרים: "**כל ילד שעובר נוטן לו בעיטה. כשהוזאת עתנו פעם אחת מהשיעור, זורק אבניים על החלונות**". בשלב מסוים הילדים ביקשו שר' יצא מהקבוצה ואז הוא הציע לר' לבוא ולהתאמן גם בקבוצה שבמעליה אדומים, אפילו ללא תשלום, לאחר שרצה לעזור לו. ר' היה בשתי הקבוצות במשך שלוש שנים במקביל. לדבריו, ר' הפך מילד אליו לחלוון ליד מתחשב. ר' התגלתה הילד קשה, לא קיבל אחריות על מעשיו: "**כאליו לא שולט במעשים שלו... אולי הבין אבל הגוף שלו עשה משהו אחר. לא היה אימונן שלא אכזב אותו. לא ראייתי ילד צזה אף פעם**". לדבריו, בסוף כל אמון היה "מעגל כבוד" ואף אחד מהילדים לא הסכימים להיות עם ר'. עוד הוסיף מר' כי הנאשם היה התומך העיקרי בר' באימונו במסגרת זו. לאימונים במעליה אדומים הוא הובא על ידי הוריו. לדבריו, ר' מעולם לא אמר לו שהוא מכח אותו, אלא אמר שלפעמים ابوו כועס והנסנקציה במקרים כאלה תהיה מניעה מר' מלבו לאימונים.

13. **א פ**, כבן 31, רכץ נער במשך שש שנים ב---, ליווה את ר' ומשפחתו מאז הגיעו המשפחה ל---- והוא בקשר טוב עם ר' עד היום. לדבריו, ר' היה ילד ששאב הרבה כוחות לטוב ולרע ועשה צרות רבות בבית ובבית הספר, ההורים ביקשו ממנו שייקח את ר' תחת חסותו, אפילו באופן פרטי, והוא עשה זאת. לדבריו, מדובר בחור כובש, והוא נמצא באותו בקשר עד היום, ר' עבר תהילך מדהימים. על התנהגותו של ר' אמר שר' היה בחור לא קל, מצד אחד כובש ומצד שני יכול לגנוב ולהכות **"בצורה שאינה רגילה לגיל זה או לשקר"**. עוד הוסיף כי בהתחלה היה קשה לו לסלוח לר' על צורות דבריו כלפי ההורים בכלל. כשניתה לברור את פשר הדבר עם האב, אמר לו הנאשם כי ר' הוא כמו טרוריסט: "**היה לי קשה לקבל את זה, אבל במשך הזמן ראייתי והבנתי**". לדבריו של העד, ר' עישן בביתו של העד סמים והוא עס על כך שר' שיקר לו בעניין זה, ולבסוף הופנה ר' למרוץ גמילה מסמים, והואוסיף: "**וכאב לי הלב שראיתי את המשפחה איך הם מתפרקים**". עוד הוסיף כי הוא לא רצה לבוא ולהיעיד, אולם ר' ביקש ממנו להיעיד ואמר לו שהוא רוצה שיהיה טוב למשפחה: "**ואולי הציג את הדברים לא טוב**". עוד הוסיף העד כי ר' אמר לו שיש דברים לגיביהם לא אמר את כל האמת, על חלק מהדברים הוא שיקר, חלק מהדברים הוציא מפרופורציות, למשל לעניין משך הזמן שהוא שלח אותו לשירותים. עוד הוסיף כי בכל התקופה לא שמע מר' כי הוא **"מקבל מכות בבית"** והעד לא ראה סימנים לכך.

14. **ו ר**, כבן 36, ר' ממכינה צבאית, גר בשבועיים האחרונים ב---, והוא רכץ חטיבת הבנינים ומבחן כיתות ח'. לדבריו, הוא היה מבחן של ר' בכיתה ח', הוא מאוד חיבב אותו, תיאר אותו כבחור שובה לב, אך ציין כי מדובר בעקב אחרי מבחינת ר' **"כי המון בעיות נפתרו לו בגלל זה"**. לדבריו, מתוך 31 תלמידים שהיו לו, 80% תשומת לב הוקדשו לר', הוא היה צריך להיות דורך עת ר' היה בכיתה ועת ר' לא היה בכיתה. לדבריו, ר' לא אמר אמת באופן סדרתי, אךלקח לו זמן להבין זאת, מאחר שר' היה מדובר באופן משכנע. התברר לעד, פעמיים אחר פעם, שר' אינו דובר אמת. הוא סיפר על שקרים שנתרפס בהם ר', על כך שהוא טיפס על כל מקום גבוה אפשרי. לדבריו העד, בתקופת הקשר ביניהם **הקשר היה קרוב, אך הוא מעולם לא שמע על אלימות כלפי ר' מהוריו**, הוא ציין כי האלימות של ר' הייתה חריגה. הוא נהג להזכיר הרבה פעמים.

15. **א ב**, כבן 32, מדריך סנפלינג, עבד עם הנאשם עד שנת 2015 - 2016. במסגרת זו הואפגש עם ר' שעבד עם

אביו. לדבריו, הוא היה עד לאירועי גניבת ציוד סנפלינג יקר. ר' היה משקר כל העת, והוא ניסה לעזור לו. באיזה שהוא שלב הבין שאין עם מי לדבר. עוד הוסיף: "אני עצמי היתי ילד בעיתים ורציתי להראות לו מה יש לו להפסיד להראות שיש דרך ולהזיז אותו מחברים בעיתים". הוא גם היה עד לאירועי אלימות של ר' כלפי אחיו. בין היתר העיד: "אני באתי להעיד לטובת א. אני לא ראייתי אבא מרביץ. צועק כן. אני היתי הולן למשטרה אם היתי רואה שהוא מרביץ הילד. אני אבא לילדים, לא היתי עושה דבר זהה". עד זה הותיר רושם וכך ומהימן.

16. י א, כבן 48, איש חינוך, מנהל בית ספר, הכיר את ר' במסגרת הישיבה בה למד בשעתו, ישיבה שטיפלה במקרי קצה. ר' הגיע לשכונה בשנת 2014 עם הוריו. הוריו סיירו לו על האלים של ר', אך אמרו כי אם ר' לוקח כדור, זה עוזר, ולדבריו, דברים אלה נאמרו מאוחר שההורם רצו שר' יתקבל לשכונה. לדבריו: "הילד מאד משכנע, ילד שוכב לבב, ממש מתוק ונוטתי לקבל שעמ' כדור הכל בסדר. הcador לא ריטלין, יותר חזק, התברר מהר מאד שגם אנחנו שראינו מקרי קצה, הוא קצה של הקצה. ראיינו 6 - 7 מקרי אלימות בימים הראשונים, הוא היה בסך הכל זמן קצר בחודשים, ישר בשבוע הראשון ראיינו שלא מתאים, שמסתכסס עם כל ילד. בהתחלה חשבתי שהוא מקרים וזה תקלות ולא ידוע את מקומו, וראיתי שמנסה להתפקיד והוא חשוב לו להישאר, אולם שאר התלמידים אמרו שאי אפשר להיות אותו. אחרי הנסיבות כמה אירועים, שלחנו אותו הביתה". מר' א הסביר שאף שמדובר בנסיבות של תלמידי קצה, לא מדובר בתלמידים אלימים, אלא ילדים עם קשיי לימוד ללא בעיות אלימות. עוד הוסיף כי הקשר עם הוריו של ר' היה יומיומי, דבר רבות עם האב והאם ותחשטו מאוד אהבו את הילד ומאוד סנגרו עליו. כן הוסיף: "הוא היה בחור מבריק עם יכולת לדבר בצורה בוגרת".

17. **ה마שימה, בסיכוןיה**, טענה, בין היתר, כי עדויותיהם של אחיו של ר' אין רלבנטיות, מאחר שאיש מהם לא יכול היה לתאר שהיה נוכח באירוע מסוים וכי היו אירועים שהתנהלו לאחר מכן שטייר ר', וכי קיבל את גרסתם לפיה ר' המציא את הדברים. מדובר בעדות מגמתית מתווך רצון לסיע לנאשם ולא במטרה לחשוף את האמת. על כן, כך נטען בסיכוןים, יש לאמץ את עדות הקטן ואת דבריו שמסר בחקירותיו במשטרת ישראל. באשר ליתר עדי ההגנה שפורטו לעיל, א פ, ו ר, י א, מ ש וא ב', נטען כי יש להתעלם מעדויות סבירה ועדויות אופי כלפי ר', ונטען כי עדים אלה ביקשו בעדויותיהם לחתם לגיטימציה להתחנחות הנאשם כלפי ר', וב証言 שאין שום הצדקה להפעלת אלימות כלפי הקטן.

מנגד, התבקש לקבל את עדויות המבו' ג', אשר העידו על ההליך הטיפולי שעבר ר', והעובדה שר' יכול היה לספר מיזומתו מתי אמר אמת ומתי לא. נטען כי מדובר בעדויות שמועה והדברים לא הוטחו בפני ר'. כן נטען כי העובדה שר' לא חשף את אירועי האלים לפני גורמי החינוך, אין בה לפגוע במהימנותו: "**כשם שנפגעי עבירות התעללות אחרים וכן נפגעי עבירות מין מתקשים לחשוף את האירועים בהזדמנות הראשונה...**". נטען כי יש להרשיע את הנאשם גם בעבירות התעללות וגם בעבירות תקיפה פרטנית. כן נטען כי קם בסיס להרשעת הנאשם באישם השמיני המיחס לו עבירה של שיבוש מהלכי משפט.

דין ומסקנות

18. מחד, קיימות הודעותיו של ר', אשר אם תתקבלנה כראיות לאמתות תוכנן ויקום להן "דבר לחיזוק", יש בהן לבסס את האישומים כנגד הנאשם הנוגעים בר' (באשר לאישום השמיינית ב佗וא התייחסות בהמשך). מנגד, קיימת עדותה

של הנאשם אשר לא הסתר ולא חסר כל פרט בוגר לקשה העצומים אותם חוותה המשפחה כתוצאה מאופיו והתנהלותו של ר' במסגרת המשפחה, הן ביחסו אל מול ההורים והן ביחסו אל מול יתר האחים וכן במסגרת השונות. בהקשר זה יש להעיר שתי הערות: האחת - מתוך 11 ילדים, הם ילדי הנאשם, אין טענה כי הנאשם נקט באליםות כלפי מי מהילדים האחרים, למעט ר'. ההערה השנייה - לא ניתן לשול.AL אפשרות לפיה כתוצאה מהקשה העצומים והאתגרים שהעמיד ר' לפני הוריו, נקט הנאשם נגדו באליםות כפי שטען ר'. באשר להודעות אותן מסר ר' בחקירהו במשטרה, הודעות שר' לא חוזר על תכנן במהלך עדותו, לא ניתן לקבל את ההודעות כראיה לאמיות תוכנן, זאת נוכח עדויות אחיו של ר', אשר חי בבית פנימה והוא עדים הן להתנהלותו של ר', הן לתגובות הנאשם, נוכח עדויות יתר עדי ההגנה כמפורט לעיל, והן לאור סימני שאלת העולים מההודעות והקושי או העדר יכולת למצוא להן דבר לחיזוק. עדים-אחיהם אלה, אשר כאמור הותירו רשות טוב מאד, במיחוד האח הגדול אשר נמצא בקשר עם ר' ואף לך אותו תחת חסותו, שלוו מכל וכל את טענות ר' לגבי אלימותם כלפי בקהלות, בידיהם, באגורפים, שלוו נחרצות כליאתו של ר' בשירותם לשחק ימים ולפרק זמן ארוכים. עדותם מעלה סימני שאלת גדולים באשר לאפשרות וליכולת לקבל את עדותו של ר' בדבר האליםות שהפעיל הנאשם כלפיו. אינני שולל את האפשרות שבמקרים בהם כל הקיצין נוכח התנהלותו של ר', יתכן שההナשם איבד את שליטתו העצמית והגיב בצורה חריפה יותר מטפicha על הכתף כפי שהיעידה האחות, אולם אפשרות זו, במקורה הנדון, לא הוכחה במידה הדרישה בהליך הפלילי ואף רחוק מכך. בכך יש להוסיף את העדויות החיצונית, מפיהם של העדים החיצוניים שאינם בני משפחה, שכולם העידו, מחד, על אופיו הcovush ומתייקותו של ר' ועל כך שקל להישבות בקסמיו כפי שאரע, אך מנגד, העידו על התנהלותו האלימה וחסרת הגבולות לרבות הביעות בכל הקשרו לאמת. מדובר בעדים שפגשו בר' בשלבים שונים בפרק הזמן הרלבנטי. כולם מתארים התנהגותו אלימה קיצונית במיעוט וחסרת גבולות, לרבות ובעיקר בכל הקשרו באמצעות אמת, באופן שמקשה מאוד לקבל את תוכן דבריו של ר' כהווייתם כפי שהעיד עליהם במשפטה. וכן, עדויותיהם מצירות את ר' כדמות שקשה להלום כי ישכנן עם מעשי האלימותאותה חווה לדבריו מצד הנאשם, ומכל מקום מעדיוותיהם עולה כי ר' מסוגל, לצורך הגשנת מטרותיו, שלא לדבוק באמצעות. בכך יש להוסיף כי המשימה, בסיכוןיה, לא חידדה מה הפרטים אותן היא מבקשת לאמץ מההודעות ר' במשפטה ולא בכך, שכן בהודעתו האחרון, **קצת המצאי דברים** (עמ' 18:17) אמר ר', בין היתר: "כל דבר שיש, אני עשית יותר גדול ממנו שהוא, קצת המצאי דברים" (עמ' 17:10/3). לעניין בליטה שנרגמה לו בראשו כתוצאה ממכותם עם מעורר, כפי שאמր בהודעה קודמת, השיב: "**לא היה ולא נברא. בחים לא היה לי בליטה כתוצאה ממعروך...** **קיבלי** (מכות) רק בידיהם" (ש' 22-25). בכך יש לצרף את דבריו של העד א' פ' שאמր כי התבקש על ידי ר' להגיע ולמסור עדות, זאת לאור העובדה שיתכן שר' לא אמר את כל האמת והוציא דברים מהקשרם.

19. **לסיכום**, ר' לא חוזר על הפרטים אותן מסר בחקירהו במשטרה במסגרת עדותו בבית המשפט. הסיבות לכך נותרו עמוות ולא ניתן לקבוע האם فعل כן משומם שהבין השפעת עדותו על עתיד אביו ומשפחתו, מקום שהיא בוחר לחזור על גרסתו במשטרה, או משומם שגרסתו במשטרה, כולה או חלקה, אינה נכונה. לגבי חלקים של גרסתו במשטרה אמר ר', עוד בחקירהו במשטרה, כי פרטים מסוימים אותן מסר אינם נכוןים. מקום שהתקבלה אמרת עד לפוי סעיף 10א' לפקודת הראות, יש צורך (כאמור בהוראת ס"ק ד') בדבר לחיזקה של האמרה. במקרים מסוימים, נוכח המغالות שביבשו האמרה, יש צורך בראיה בעלת משקל מוגבר. כך הדבר בענייננו: נוכח המתח בין ר' להוריון, נוכח המغالות שביבשו להצביע להתנהגוותו ונוכח תגבותיו, יש לבחון בזיהירות את אמרותיו והמעשים אותן ייחס לאביו. אמן העדים מטעם המאשימה, ה מ ו' י', העידו כי שמעו מפיו של ר' על אלימות ביתו, אך לא ניתן לקבל עדותם בנסיבות ובנסיבות זו מחמת החשש שר' אמר מה שאמר (דברים כליליים, יש לצוין) משיקולים זרים ולשם קידום מטרות שהו נוחות לו, ועל-כן לא ניתן לראות בעדויות אלה משום "דבר לחיזוק", מה עוד שעדויות אחיו ואחותו של הנאשם שוללות זאת לחלוין. אף אם ר' היה רץ בית ספר (א) ורכז חטיבה (ו) היו בקשר מאד טוב וקרוב עם ד' על פני תקופה ואיש מהם לא שמע מפיו של ר' על

אלימות בבתו. העדפת א默ה על פני עדות הנה עניין שבשיקול דעת ובמקרה זה הראיות מוליכות את שיקול הדעת כלפי הא默ות. עדות האחים והאחות וודי ההגנה האחרים, אשר כולם הותירו רושם טוב ומהימן, אין אפשרות לקבל א默ותיו של ר' א默ות בהן ר' עצמו נטע זרע של העדר מהימנות כמפורט לעיל. יצוין כי הנאשם, בעדותו בבית המשפט, לא שלל כי לעתים "חתייפ" לר' על מנת לרשון את האלים של ר' אולם ללא שימוש במקלות, בחגורות או באגרופים, כפי שתיאר ר'. בכר, אולי, יש משום הודהה מסוימת בעבירות תקיפה, אולם אין להרשיע הנאשם הנאשם בעבירה זו שכן לא הובילו הפרטים והנסיבות המדויקות, והמאשימה לא עתרה להרשיע הנאשם על סמך א默ה זו אלא בהסתמך על א默ות ר'.

20. **באשר לאישום השמיini** - לא ניתן לשולח את גרסת הנאשם בעדותו לפיה לאור המתיחות שהייתה קיימת בין לבין רשות הרוחה שטענו והאשימו את ההורים בכך שהם מתעללים, מרעיבים ומזניכים את ילדיהם, זאת כאשר, על פי עדות הנאשם, ר' לא רצה לאכול סנדוויצ'ים עם גבינה אלא שוקולד וביקש כסף לאוכל ובכך הפך את המשפחה בעיניו הרשוות למשפחה מרעיבה, והנאשם נמנע ולא רצה לשתחפּ פועלה עם הרשוות בניסיבות אלה. הנאשם צבעו גם על כך ואמר שביתו מלא בספרים, זאת לאור כך שהוטה בהורים כי אין רואים להיות הורים בגלל העדר ספרים, עובדה הפוכה מהמציאות לה טען הנאשם. על כן לא הייתה לנאים נוכנות שלידי יושחו עם אנשי רשות הרוחה על דברים שלא התקיימו. לא ניתן לשולח שהנאשם לא ידע כלל שמתקיימת חקירה. באשר לסעיף 3 באישום 8 - לא נסתירה גרסת הנאשם שהוא הגיע לאחר החקירה ולא בא בסיס מספק לכך שמעשו נועד להכשיל חקירה או לפגוע בהליך שיפוטי. המאשימה לא הינה תשתיית ראייתית לכך כי הגעת הנאשם נעשתה מתוך כוונה להכשיל את החקירה המשטרתית (נדרשת כוונה מיוחדת - מודעות לטיב המעשה ולנסיבות למנעה או להכחלה ההליך השיפוטי).

21. **הערה לסיום:** לא ניתן שלא לתהות ולשאול מדוע איש אחיו של ר', לפחות אלה הגדולים, לא נחקר בטרם הגשת כתוב אישום. כן היה מקום לחזור את אנשי מערכת החינוך שבאו בקשר עם ר' בקשר התקופה הרלבנטית ולא להזכיר מלאכת החקירה לנאים. החקירה שנעשתה על ידי הרשות החקורת לא הייתה רואיה ומספקת בלשון המטה. **ועוד:** לאחר ששמעו עדויות אחיו ואחותו של ר' והעדים האחרים מטעם הנאשם, עדים שהיו אובייקטיביים וראויים, היה ברור כי תמונה הראיות השתנתה, עוד מבלי להידרש לשאלת העדפת א默ותיו של ר' ושאלת קיום ראייה לחיזוק. על כן, היה מקום, מצד המאשימה, לחזור בה מכתב האישום **על מנת להימנע מהצורך להעלות על הכתב, במסגרת הכרעת דין, את התיאורים הנוגעים בר'**, תיאורים שבאו מפי עדי המאשימה וההגנה כאחד. תמונה זו לא נקלטה על אוזן קשובה אצל המאשימה, אף שתשומת ליבה הופנתה לכך, ואין אלא לתמוה על שיקוליה של המאשימה. או שלא.

התוצאה היא שיש לזכות את הנאשם מכל העבירות המียวחות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ב ניסן
תשע"ח, 28 מרץ
2018, במעמד ב"כ
המאשימה, ב"כ הנאשם
הנאשם בעצמו.
רפי כרמל, שופט